

[Nørlund.]

dring for fascistiske Strømninger i Samfundslivet og deri saa den nye Kraft, der skulde føre fremefter; det var jo saadan, som det blev sagt dengang, at hele denne Udbygning af Ungdomslejrene ledte Tanken hen paa den almindelige tvungne Arbejdstjeneste, og det gjorde ikke Institutionen mere populær.

Men der er som sagt sket en hel Del siden da. Nu er vel denne Beundring for den fascistiske Kraftudfoldelse døet hen i mange af de Sind, hvor den levede dengang. Endvidere har Ungdomsarbejdsledelsesproblemet jo ikke været saa alvorligt under Krigen og i hvert Tilfælde ikke haft den samme Karakter, som det havde i Aarene umiddelbart før Krigen, og hvad vigtigere er, jeg har det Indtryk, at Undervisningen har antaget nye Former, som virker overordentlig tilfredsstillende, i hvert Fald saadan som den praktiseres i nogle af de Lejre, som jeg er underrettet om.

Ud fra disse Betragtninger mener vi, at der i Tiden, som den er nu, ligger en Grobund for, at Ungdomslejrinstitutionen kan vokse op til at blive en Institution til Op-skoling af den udfaglærte Ungdom, en Op-skoling, som foregaar under demokratiske Former og saaledes, at det faktisk styrker de unges Stilling paa Arbejdsmarkedet. Man kan i denne Forbindelse stille Spørgsmaalet, om det ikke vilde være formaals-tjenligt at lade hele Institutionen skifte Navn, naar den Revision, som man taler om, skal tage Form. Det er jo ogsaa saadanne Forslag, man arbejder med i Ungdomskommissionen, og saa vidt jeg forstaaer, er der Sandsynlighed og Rimelighed for, at der kommer et godt Resultat ud af disse For-handlinger.

Vi mener altsaa, at det er rimeligt at lade det Arbejde, som foregaar i Ungdomskommissionen, afsluttes, inden Forslag fremsættes, og hvis det er rigtigt, som jeg er blevet underrettet om, at hele Loven for Øjeblikket kun omfatter 60 Personer, saa virker det jo bestyrkende i samme Henseende. Men som sagt, der ligger ikke heri fra vor Side nogen Anerkendelse af den eksisterende Lovs fuldstændige Fortræffelighed, og dette gælder ganske særligt Spørgsmaalet om Lønningerne, det vil jeg gerne fremhæve igen. Efter vor Opfattelse er det, man maa gøre ved den nye Revision, at aflønne de unge efter de tarifmæssige Lønninger, naturligvis med rimeligt Fra-drag for Kost, Logi og lignende Ting. Det er efter vor Opfattelse afgørende for, at denne Op-skoling kan faa den rette Karakter, at man tager ganske alvorligt fat paa

at ændre de nuværende meningsløst lave Udbetalinger af Lommepenge.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Kristian Nygaard: Som Forholdene har formet sig — jeg tænker her særlig paa den nedsatte Ungdomskommission —, finder vi det ogsaa fra vor Side rimeligt og rigtigt, at Revisionen af Loven udskydes til næste Aar. Jeg finder derfor heller ingen som helst Grund til ved denne Lejlighed at komme ind paa, hvordan Loven hidtil har virket. Det kan vi drøfte, naar Loven forhaabentligt til næste Aar kommer til Revision. Det er mit Indtryk, at Loven har gjort god Nytte i en vanskelig Arbejdsperiode, men jeg lægger ikke Skjul paa, at vi helst ser, at Forholdene maa udvikle sig saaledes, at Loven overflødiggør sig selv derved, at de unge bliver i Stand til at skaffe sig den fornødne Beskæftigelse. Jeg tror, at det bliver baade bedst og billigst, at dette er Til-fældet.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker samtlige ærede Ord-førere for velvillig Behandling. Der er vist ingen Minister, der ikke vilde være lykkelig, hvis Fremtiden skulde forme sig saaledes, at der overhovedet ikke blev Brug for denne Lovgivning, det kan vi vist være enige om alle sammen; men belært af de Erfaringer, jeg som mangeaarigt Medlem af Arbejds- og Socialministeriets Ungdomsudvalg har gjort, er det min Opfattelse, at det er rigtigt og forstandigt at gaa de Veje, som har fundet Tilslutning fra alle Sider, og saa fremkomme med Forslag i Løbet af Efter-aaret. Naar det hele saa ligger afklaret, er Tiden inde til at tage en virkelig principiel Drøftelse af hele Lovgivningen. Men jeg ønsker herfra at udtale en Tak til de For-standere, de Lærere, de Arbejdsledere, som ikke mindst i de tunge Besættelsesaar under de vanskeligste Vilkaar alligevel har gjort, hvad de har formaaet, for at holde sammen paa og hjælpe de unge, der var anbragt i disse Lejre. Jeg synes, det er rigtigt at bringe en Tak til det store Personale, som har virket under disse vanskelige Vilkaar, og jeg siger Tak for velvillig Behandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.